Suojeluskuntalainen

Sunnuntaina 30 kesäkuuta 1918

N:o 15 | Lehti jaetaan ilmaiseksi joka sunnuntaiksi aliamiesten kautta | Toimittaja Otto Karnifalo

5 Kolminaisuudenpäiwän jälk. sunnuntaina.

Hywien päiwien edellytykset.

Joka tahtoo iloita elämästä ja nähdä hywiä päiwiä, hän hillitköön kielensä pahasta ja huulensa wilppiä puhumasta, kääntyköön pois pahasta ja tehköön hywää, etsiköön rauhaa ja sitä tawoitelkoon. Sillä Herran silmät owat kääntyneet wanhurskaihin ja hänen korwansa heidän rukouksiinsa, mutta Herran kaswot owat niitä wastaan, jotka pahaa tekewät. Ja kuka on, joka woi teitä wahingoittaa, jos te hywää harrastatte? Waan waikka saisittekin kärsiä wanhurskauden tähden, olette kuitenkin autuaita. 1 Piet. 3: 10—14.

On wäitetty, että jumalisuus tarkoittaa ainoastansa tulewaa elämää. Niin ei ole asian laita. Kyllä jumalisuus on ainoana edellytyksenä ennen saawuttamiselle tässäkin elämässä. Tekstissämme annetaan ohjeita sille, joka tahtoo iloita elämästä ja nähdä hywiä päiwiä.

Warokoon ensinnäkin kielen wäärinkäyttöä. Kun esim. toisen kieli on päässyt walloilleen, ei tarwita muuta kuin että oma kieli pannaan siteeseen. Tuo pieni temppu woi antaa meille rauhaa monekfi ajaksi. Toisin ajoin huulet taas pyrkiwät liian makeaan puhetapaan. Ei sellainenkaan menettely ajan oloon luonnista. Joko ei jaksota pysyä tuolla makeuden tasolla tai huomaa toinen kohta, että tässä on wilppi kysymyksessä. Wilppiin wastataan wilpillä. Mutta huonoksi käy ilo sellaisessa yhteiselämässä, jossa puhutaan toista ja ajatellaan toista.

Edelleen on hywien päiwien edellytyksenä kääntyminen pois pahasta ja sen sijaan hywän harrastaminen. Ei mikään ole oniansa siinä määrin julostuttamaan elämää kuin tällainen menettely. Sille lopulta wastustajatkin antawat arwoa, ja sitä tietä tulee paraiten rauha ylläpidetyksi tässä ristiriitojen maailmassa.

Ja waikkakin käwisi niin, ettemme niinkään menettelemällä woisi wälttää wastahakoisuutta, ei kuitenkaan kukaan woi meitä hywää harrastaessamme todellisesti wahingoittaa. Sillä meidän puolellamme owat Herran kasiwot, kun ne taas owat niitä wastaan, jotka pahaa tekewät. Joilla on Herran suosio, owat kärsimyksissäkin autuaita. Jota wastaan taas Herran kasiwot owat, hän ei woi saawuttaa iloa tässä elämässä eikä hywiä päiwiä, waikkakin hänellä olisi kaikki muut hywien päiwien edellytykset.

Iljanteella.

Hän käwi niin suorana ja wakawana, ettei olisi luullut miehen wähällä kaatuwan. Hän oli sotilas ja wapaustaistelija, monessa tulessa mukana ollut. Mutta tuli iljanteinen paikka. Askeen pudonnut lumi oli sen wielä peittänyt. Joka askel wain iljanteella, ja komea mies ryömi maassa.

Iljanteella ei auta tawallinen ryhti. Milloin koko paikkaa woidaan wälttää, on se tehtäwä, milloin se ei ole wältettäwissä, on siinä kuljettawa erityisellä warowaisuudella.

Miten moni sotilas onkin uhin antautuu iljanteisille poluille. Kyllä siinä komeimmallekin käy huonosti. Miten monen asiain pakosta täytyy olla mukana iljanteilla. Jos hän ottaa Herran mukaan sinne, ei hän ole kompastuwa.

Matkustaessani olen ollut tilaisuudessa paljon kuuntelemaan jääkäriemme hawaintoja. Eräs kertoi naisjuhteista. Saksassa ei ollut kukaan nainen saanut tulla kasarmin alueelle. Ulkopuolella oli omainenkin tawattawa. Kun jääkärit oliwat saapuneet Waasaan, oliwat kohta wenäläisten jättämät naisetkin tuppautuneet tarjolle. Suuttumuksella oli heidät ajettu pois: ei täällä nyt ole rysiä. Menettely oli oikea. Kunnia jääkäreillemme!

Oikea oli myöskin muutamalla paikkakunnalla tehty waatimus, että rysien naisiksi antautuneet lähtekööt myöskin rysien mukana pois maasta.

Mutta sopusoinnussa tämän kanssa ei ole yleisten naisten oleilu rintamilla. On myöskin tapahtunut, että harjoitusaikana [illegible] tuntaa. Kerrotaan uskoma

päällikkömiehestäkin. Näyttää siltä kuin monen suussa kiiwailu ryssien naisiksi antautuneita wastaan olisikin wain ilettäwää ulkokullailua. Joka kerran yleisen naisen kanssa on tekemisissä, hän ei yhtinään ollen kysy, onko se ryssän nainen waiko saksalaisen. Nainen kuin nainen, se hänelle riittää. On käsittämätöntä, miten wapaustaistelijain puolella woi tulla kysymykseen tällainen häwäistys. Jos nainen itse ei woi ihmisarwoaan säilyttää, miten woiwat miehiset miehet, jotka mielellään puhuwat sankariteoista, olla mukana painamassa naisraukkaa wielä sywemmälle orjuuteen? Etteko lähteneet suojelustyöhön, mitenkä woitte olla ihmisolioita häwittämässä? Riittää jo mitä punaiset owat tehneet Suomen naiselle, ei walkoisten puolelta enää tarwita punaisten häwitystyölle apujoukkoja. Walkoisten kirjoihin ette te, naishäpäisijät, ikinä pääse todellisuudessa, waikka teillä olisi kymmenittäin walkoisia nauhoja. Te käytte wäärällä lipulla. Pysytelkää omassa joukossanne.

Asia on wakawa, ylen wakawa. Jollei Suomessa jakseta naisen polkemisesta päästä, kompastuu maan wapaus tähän iljanteeseen. Te Suomen kunnon naiset, nostakaa sellainen jymy kaksinaista moraalia wastaan, että miesten täytyy taipua! Yleisen naisen seurustelutowerille ei saa antaa enemmän arwoa kuin tuolle naisellekaan. He owat samaa joukkuetta. Jollette te, kunnon naiset, suojaa naisen mainetta, ennen ikinä tästä alennuksesta pääse. Mutta teidän on etupäässä pantawa miehet ahtaalle, eikä wain sisarraukkojanne.

Mutta wakuutuksemme on, että wapaustaistelijoissamme naisenkin wapautta kannattawa henki on woitolla. Siitä huolimatta waaditaan puoleltanne paljon warowaisuutta. Iljanteet eiwät aina ole näkywissä. Silloin ne wasta owatkin waarallisia. Pahin kiusaus ei kohtaa kunnon miestä siellä, missä synti esiintyy räikeimmässä muodossaan. Siinä on aina samassa jotain ilettäwää, joka auttaa kiusausta woimakkaasti ponnahtamaan luotani. Mutta waarallisin on tuo hiljakseen hiipiwä kiusaus, tuo huomaamaton luisuminen alaspäin. Mikäli sinusta riippuu, waro houkuttelewia tilaisuuksia. Pidä waralta mitä luet, ja pidä waralta mitä kuwia katselet. Ja seurustellessasi naisten kanssa, älä salli puheesi lähennelläkään epäilyttäwyyksiä.

Jokainen tawallinen mies rupee jo nuorena ajattelemaan naista, minkä hän saisi omakseen. Ne owat hywiä ajatuksia. Wahwistukoot wain. [illegible] löytänyt, seurustele warsi[illegible]aan; jos et ole tilaisuudessa siihen, wiihtyköön ajatuksesi hänen luonaan. Se helpottaa kiusauksessa. Huonointa on tanssiseurustelu. On warsin käsittämätöntä, miten on woinut tulla kysymykseen tanssiminen sodan aikana, ja rintamillakin. Miten päälliköt owat woineet sallia sellaista? Tanssitilaisuudet owat sittenkin paremmin mielistelytilaisuuksia, joissa molemmin puolin ikäänkuin tunnustellaan ja asetutaan tarjolle. Warsin tawallista on niissä myöskin molemminpuolinen „rohkeuden“ urheilu. Ensin arempi sana ja ele, ja kun se käy päinsä, yhä wahwempaa samaan suuntaan. Harwoin se „oma“ sittenkään löytyy tanssipaikasta, ja jos löytyy, niin eipä löytö mikään kehuttawa liene.

Jos olet niitä, jotka owat Jeesuksen löytäneet, silloin sinulla on hänen kuwassaan woima, joka kiusauksen waimentaa. Ristiinnaulitun kuwa karkoittaa pahat kuwat. Jeesusta ei woida ottaa mukaan tanssitupaan, mutta jos kutsumuksen puolesta on iljanteisimmillakin paikoilla liikuttawa, tulee hän mukaan, kun hänet wain otetaan, ja hän on warjelewa, ettet kompastu.

Touhuwa mies.

Muutamalla suurella asemalla kulkee pitkin päiwää sotilasjunia rintamalle. Yksi on taas walmiina lähtemään. Miehetkin owat jo komennetut waunuihin. Weturia ei wain kuulu. Lopulta saawat sotilasjohtajat käsiinsä sotilaspukuun puetun herrasmiehen, jolta kowasti tiukkaawat weturia. Mies tiuskaa, wiittoilee, juoksee edestakaisin, mutta ei pääse tolkuttomia kirosanoja pitemmälle. Asemalla on muutamia waunuja, joissa säilytetään sotawankeja. Niitäkin komennetaan jo kymmenkunta muka weturimiehiä auttamaan halkojen otossa. Mutta ei siitäkään tule mitään, sillä ei näy kukaan tietäwän, missä weturi on. Allistyneinä wangit wain katselewat yhä wiittoilewaa ja kiroilewaa suurta herraa. Siinä samassa pyyhkäisee weturi täysin warustettuna ohi walmiina asettumaan junan eteen, ja niin siitä mentiin. Hukkaan meni suuri touhu.

Hääriessä miestä kai rupesi janottamaan. Hetken päästä hän näet on rawintolassa. Muutaman „sanin“ jälkeen hän saa kaljapullon siewän sotilasturkkinsa taskuun. Miten hän siinä toimeliaana käänteleikseenkään, menee pullo rikki ja koko sisällys turkintaskuun. Nytpä niitä olisi uusia woimasanoja tarwittu, mutta kun koko warasto jo oli käytetty, mitä muuta neuwoa kuin panna entinen tulwa uudelleen liikkeelle. Oli siinä tekeminen, ennenkuin oli saatu miehen turkki pois kiskotuksi, tasku nurin käännetyksi, turkki taas paikoilleen ja uusi pullo taskuun. Helpotukselta tuntui katsojista kun suurmies pulloineen wihdoinkin häwisi.

Milloinka Suomen suomalaiset ja ruotsalaiset oppiwat puhumaan siiwosti, antautumatta tolkuttomuudellaan naurun alaisiksi?

Sortawala 1918
Suomen Kirkon Sisälähetysseuran Kirjapaino.